

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 341

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 mai 2014

SUMAR

Nr.	Pagina
DECRETE	
405. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul pentru Învățăământ</i> în grad de <i>Mare Ofițer</i>	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 53 din 5 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012	2–4
Decizia nr. 93 din 27 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXIV alin. (5) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	5–6
Decizia nr. 100 din 27 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și art. 21 ¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	7–8
Decizia nr. 144 din 18 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	9–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
349. — Hotărâre privind aprobarea alocării sumei necesare Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru contractarea și implementarea unui proiect necontractat din fondurile Programului PHARE 2006 Anvelopă nealocată	12
353. — Hotărâre pentru aprobarea Programului de acțiuni pe anul 2014 privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic la construcțiile cu destinație de locuință multietajate, încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic și care prezintă pericol public	13–14
364. — Hotărâre privind completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 150/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Interministerial de Avizare Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe	15
377. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 56 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani	15–16

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului *Meritul pentru Învățământ*
în grad de *Mare Ofițer***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

ale art. 4 alin. (1), ale art. 7 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

având în vedere propunerea ministrului educației naționale,

cu prilejul aniversării a 150 de ani de la înființare, în semn de înaltă apreciere pentru competența și profesionalismul dovedite, de-a lungul timpului, în formarea noilor generații de arhitecți, pentru contribuția avută la promovarea școlii arhitecturii românești atât în țară, cât și în străinătate,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul pentru Învățământ* în grad de *Mare Ofițer* Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 6 mai 2014.

Nr. 405.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 53**

din 5 februarie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) lit. f)
din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012**

Augustin Zegrean — președinte
Valer Dorneanu — judecător
Toni Greblă — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 303D/2013.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 ianuarie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 4 februarie 2014 și data de 5 februarie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bursa Română de Mărfuri” — S.A. București (Romanian Commodities Exchange) în Dosarul nr. 9.657/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios

Prin Încheierea din 16 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 9.657/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. f) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bursa Română de Mărfuri” — S.A. București (Romanian Commodities Exchange).

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că, potrivit Legii fundamentale și dreptului comunitar, politica de concurență are două componente, prima privește stabilirea regulilor precise ale mecanismului concurențial și de descurajare/cenzurare/sanționare a practicilor comerciale restrictive, iar a doua privește crearea mecanismului de control și sanționare a practicilor neconforme concurenței, ca bază și condiție *sine qua non* a economiei de piață. Prin Legea nr. 357/2005 legiuitorul național a transpus în norme legale primul imperativ, iar prin Legea nr. 21/1996 a răspuns celei de a doua obligații constituționale. Prin art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 123/2012 legiuitorul național a derogat însă de la principiile legii concurenței, printr-o normă contrară Legii fundamentale „și obligațiilor asumate prin tratat, respectiv dreptul comunitar, cu referire specială la Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice”, anulând practic mecanismul concurențial. Prin urmare, textul de lege criticat este neconstituțional în măsura în care este înțeles în sensul statuării unui monopol pe piața energiei electrice în favoarea unui singur agent economic, indiferent care ar fi acesta, în detrimentul tuturor agenților economici prevăzuți de Legea nr. 357/2005 care asigură în condiții determinate concurența în activitatea de administrare a piețelor de interes public.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că atât piața centralizată de energie electrică, cât și piața de echilibrare sunt organizate pe baza unor reguli specifice, și nu pe baza regulilor de piață de drept comun. În plus, rolul esențial al pieței de echilibrare este unul de ordine publică, respectiv realizarea echilibrului între producție și consum, „fără a fi necesară reducerea consumului”, ceea ce corespunde obiectivului asumat prin art. 2 lit. m) din Legea nr. 123/2012, „asigurarea siguranței în alimentarea cu energie electrică a clienților finali”. Definițiile operatorilor de pe cele două piețe în discuție nu restrâng sub nicio formă șansele oricărui operator economic care îndeplinesc condițiile de a avea acces la licența de administrare. Practic, chiar dacă, potrivit atribuțiilor autorității competente, pentru administrarea celor două piețe se acordă câte o singură licență, accesul la licență se face în aceleași condiții pentru toți cei interesați. În același timp, potrivit legii este stabilit că aceste două piețe au caracter centralizat. Prin urmare, legiuitorul a exclus *ab initio* posibilitatea unei concurențe între administratorii aceleiași piețe, dar, în mod evident, considerăm că nu a exclus libera concurență între operatorii economici interesați pentru a dobândi calitatea de administratorii ai piețelor centralizate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (2) și ale art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și prevederilor art. 47 alin. (1), (3) și (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, adoptat prin Hotărârea Plenului Curții

Constituționale nr. 6/2012, a fost solicitată opinia Consiliului Concurenței.

Consiliul Concurenței, prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.051 din data de 30 octombrie 2013, apreciază că dispozițiile art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea energiei electrice și gazelor naturale nr. 123/2012 se referă la administrarea unor piețe conexe pieței de energie electrică, statuând existența unui operator pentru intermedierea tranzacțiilor cu energie electrică pe piața angro și a unui operator pentru intermedierea tranzacțiilor cu energie electrică pe piața de echilibrare. Activitatea celor doi operatori ce administrează piețele centralizate menționate anterior, respectiv OPCOM și OPE, se desfășoară în regim integral reglementat, fiind supravegheată și monitorizată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, situația menținându-se atât sub imperiul Legii energiei electrice nr. 13/2007, în prezent abrogată, cât și sub imperiul Legii energiei electrice și gazelor naturale nr. 123/2012, în vigoare începând cu data de 19 septembrie 2012. Așadar, existența mai multor administratori pentru fiecare dintre piețele în discuție implică o decizie de liberalizare, atât a pieței de intermediere a tranzacțiilor cu energie electrică, cât și a pieței de echilibrare, decizie ce nu poate fi luată decât la nivelul Guvernului României, pe baza unor studii de impact. Pe cale de consecință, Consiliul Concurenței apreciază că dezvoltarea unei piețe concurențiale pentru serviciul de intermediere a tranzacțiilor cu energie electrică trebuie să se realizeze în strânsă concordanță cu politicile guvernamentale privind calendarul de liberalizare și cu gradul real de deschidere a pieței de energie electrică.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, opinia Consiliului Concurenței, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Din analiza textului de lege dedus controlului de constituționalitate și a notelor scrise ale autoarei excepției, Curtea reține că instanța de judecată, din eroare, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 123/2012. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, cu următorul conținut: „Autoritatea competentă emite licențe pentru: (...)

f) administrarea piețelor centralizate — se acordă o singură licență pentru operatorul pieței de energie electrică și una pentru operatorul pieței de echilibrare.”

În opinia autoarei excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 135 referitor la economia României și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, invocă prevederile art. 3, art. 4, art. 86, art. 98, art. 99 și art. 154 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (în prezent Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că piața producerii și comercializării de energie electrică cuprinde în principal producerea de energie în scopul comercializării către alți operatori economici pe piața angro. Dispozițiile art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea energiei electrice și gazelor naturale nr. 123/2012 se referă la administrarea unor

piețe conexe pieței de energie electrică, statuând existența unui operator pentru intermedierea tranzacțiilor cu energie electrică pe piața angro și a unui operator pentru intermedierea tranzacțiilor cu energie electrică pe piața de echilibrare.

Potrivit art. 3 pct. 38 din Legea nr. 123/2012, operatorul pieței de energie electrică este „persoana juridică ce asigură organizarea și administrarea piețelor centralizate, cu excepția pieței de echilibrare, în vederea tranzacționării angro de energie electrică pe termen scurt, mediu și lung”, iar potrivit pct. 46, partea responsabilă cu echilibrarea este reprezentată de „titularul de licență care își asumă responsabilitatea financiară pentru dezechilibrele dintre valorile notificate și valorile măsurate de energie electrică”.

Cei doi operatori își desfășoară activitatea specifică pe piața de energie electrică și pe cea de echilibrare, ambele piețe având, potrivit art. 3 pct. 49 și 51 din lege, un caracter centralizat.

Curtea observă că energia electrică are nevoie de un cadru de tranzacționare specializat, monitorizat de autorități competente, la nivelul unor operatori care se supun în totalitate legislației specifice naționale și europene. Aceste condiții sunt întrunite de operatorul de piață, proiectat în forma operatorului unic reglementat de către autoritatea de reglementare în domeniul energiei. Pe de altă parte, Curtea consideră că un mediu de piață concurențial nu este asigurat de concurența între doi sau mai mulți operatori de piață/burse de energie, ci de concurența între cât mai mulți participanți la piață. Or, operatorul pieței de energie electrică, în calitate de administrator al mediilor de tranzacționare centralizate, reglementate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, nu este un actor concurent pe piață, ci este un arbitru care facilitează și chiar garantează concurența între jucători, asigurând determinarea prețului de referință, precum și semnale de preț coerente și consistente.

Totodată, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, se pronunță asupra constituționalității unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, ceea ce înseamnă examinarea acestora în raport cu prevederile Constituției, instanța de contencios constituțional realizând o analiză în drept.

Din această perspectivă, Curtea reține că nu are posibilitatea de a sancționa oportunitatea sau eficiența politicii economice

adoptate de stat, așa cum solicită autorul excepției (a se vedea Decizia nr. 1.010 din 27 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2013).

Prin urmare, Curtea apreciază că existența mai multor administratori pentru fiecare dintre piețele în discuție implică o decizie de liberalizare, atât a pieței de intermediere a tranzacțiilor cu energie electrică, cât și a pieței de echilibrare, decizie ce nu poate fi luată decât la nivelul Guvernului României, pe baza unor studii de impact.

Referitor la încălcarea prevederilor art. 3, art. 4, art. 86, art. 98, art. 99 și art. 154 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (în prezent Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) și, implicit, a dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție, Curtea a stabilit, în Decizia nr. 1.249 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, și Decizia nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010, că nu este de competența sa să analizeze conformitatea unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene prin prisma art. 148 din Constituție. O atare competență, și anume aceea de a stabili dacă există o contrarietate între legea națională și Tratat, aparține instanței de judecată, care, pentru a ajunge la o concluzie corectă și legală, din oficiu sau la cererea părții, poate formula o întrebare preliminară în sensul art. 267 din Tratat la Curtea de Justiție a Uniunii Europene. În situația în care Curtea Constituțională s-ar considera competentă să se pronunțe asupra conformității legislației naționale cu cea europeană, s-ar ajunge la un posibil conflict de jurisdicții între cele două instanțe, ceea ce, la acest nivel, este inadmisibil. De asemenea, Curtea a mai arătat că toate aceste aspecte converg spre a demonstra faptul că sarcina aplicării cu prioritate a reglementărilor dreptului european obligatorii în raport cu prevederile legislației naționale revine instanței de judecată. Este o chestiune de aplicare a legii, și nu de constituționalitate. Curtea a constatat că în raporturile dintre legislația comunitară și cea națională (cu excepția Constituției) se poate vorbi numai de prioritatea de aplicare a celei dintâi față de cealaltă, chestiune ale cărei constatare și aplicare intră în competența instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Bursa Română de Mărfuri” — S.A. București (Romanian Commodities Exchange) în Dosarul nr. 9.657/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 93

din 27 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXIV alin. (5)
din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIV alin. (5) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Doina Pop și Ioan Vasile Prună în Dosarul nr. 4.261/100/2013 al Tribunalului Maramureș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 648D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.261/100/2013, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIV alin. (5) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**, excepție ridicată de Doina Pop și Ioan Vasile Prună în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale la fond în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate sunt neconstituționale în măsura în care permit unui procuror de la un parchet constituit pe lângă o instanță ierarhic inferioară să sesizeze o instanță superioară cu infracțiuni date în competența acesteia din urmă, potrivit normelor „de competență în vigoare la momentul emiterii rechizitoriului”.

Tribunalul Maramureș — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile contestate au caracter tranzitoriu, de derogare de la prevederile art. 209 alin. 4 din Codul de procedură penală potrivit căruia este competent să efectueze urmărirea penală și să exercite supravegherea asupra activității de cercetare penală procurorul de la parchetul corespunzător instanței care, potrivit legii, judecă în primă instanță cauza. Pe de altă parte, legiuitorul este în drept să stabilească reguli de procedură cu aplicabilitate

generală, dar și unele reguli speciale, derogatorii, cum este cazul normelor tranzitorii criticate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. XXIV alin. (5) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut:

„(5) *Cauzele aflate în cursul urmăririi penale rămân în competența organelor de urmărire penală care erau legal sesizate la momentul intrării în vigoare a prezentei legi. Sesizarea instanței în aceste cauze se va face potrivit normelor de competență în vigoare la momentul emiterii rechizitoriului.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 124 alin. (1) și (2) referitor la înfăptuirea justiției în numele legii și la faptul că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, art. 131 referitor la *Rolul Ministerului Public* și art. 132 alin. (1) referitor la principiile care guvernează activitatea procurorilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Autorul susține că prin posibilitatea procurorului de la un parchet de pe lângă judecătoria de a emite actul de inculpare prin sesizarea tribunalului se afectează dispozițiile constituționale mai sus enunțate.

În fapt se constată că acesta a fost cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005. La data demarării cercetărilor penale, competența de a judeca această infracțiune revenea judecătoriei. Odată cu apariția Legii nr. 202/2010 s-a modificat art. 27 alin. 1 lit. e1) din Codul de procedură penală. Astfel, de la data intrării în vigoare a acestei noi legi, tribunalul judecă în primă instanță infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare. Cu toate acestea, potrivit dispozițiilor tranzitorii ale art. XXIV alin. (5) din

Legea nr. 202/2010, cauzele aflate în cursul urmăririi penale pentru infracțiunile prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005 au rămas în competența procurorului de la parchetul de pe lângă judecătoria, care va finaliza prima fază a procesului penal potrivit normelor de competență prevăzute în legea veche ce ultraactivează, urmând ca sesizarea instanței să se facă potrivit normelor de competență în vigoare la data emiterii rechizitoriului. Altfel spus, pentru situația de tranziție reglementată de dispozițiile contestate procurorul de la parchetul de pe lângă judecătoria va emite actul de inculpare în acord cu noua procedură și va sesiza tribunalul.

În ce privește susținerea potrivit căreia sunt afectate dispozițiile constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, la înfăptuirea justiției în numele legii și la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece norma tranzitorie criticată se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, adică au calitate de învinuit sau inculpat cercetat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005 și pentru care în momentul apariției Legii nr. 202/2010 nu fusese finalizată urmărirea penală. Împrejurarea că după acest moment dosarele penale ale cetățenilor cercetați pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni vor fi instrumentate de procurorul de la parchetul de pe lângă tribunal nu conferă normei contestate caracter discriminatoriu și nu instituie niciun fel de privilegiu, întrucât nicio dispoziție constituțională nu reglementează cu privire la dreptul cetățenilor de a fi cercetați de un procuror de la un anumit nivel ierarhic, ci numai cu privire la dreptul de a fi cercetați cu respectarea garanțiilor constituționale și legale. Totodată, indiferent de organul de cercetare penală ce a instrumentat dosarul, judecarea cauzelor în speță va fi realizată de aceeași instanță, respectiv de tribunal. Principiul aplicării imediate a normei procesual penale este de sorginte legală și nicidecum constituțională și, drept urmare, legiuitorul are posibilitatea de a deroga de la acesta în anumite situații particulare justificate de interesul de a nu perturba buna desfășurare a procesului penal început sub vechea lege.

În ce privește susținerea potrivit căreia sunt afectate dispozițiile constituționale ale art. 131 și art. 132 alin. (1), Curtea constată că nici aceasta nu poate fi primită, deoarece o astfel de procedură nu neagă nici rolul Ministerului Public astfel definit de Constituție, nici principiile legalității, imparțialității și controlului ierarhic. În acest sens, este de observat că, în acord cu prevederile art. 264 alin. 3 din Codul de procedură penală, rechizitoriul este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei

de prim-procurorul parchetului, în speță de prim-procurorul parchetului de pe lângă judecătoria. Or, acesta din urmă, **asemenea procurorului de la un parchet de pe lângă tribunal**, are nevoie de o vechime minimă de 5 ani ca procuror pentru a fi promovat în funcția de conducere [a se vedea art. 44 alin. (1) lit. a) și art. 50 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005]. În plus, ceea ce prevalează din perspectiva rolului constituțional al procurorului constă în faptul că, în raport cu critica avansată de autorul excepției în prezenta cauză, Legea fundamentală nu impune exigențe referitoare la nivelul parchetului în ierarhia instanțelor pe lângă care funcționează. Astfel, procurorul, indiferent de gradul avut, are, în condițiile legii, calitatea de subiect de sesizare a instanței competente să hotărască asupra dezlegării unei cauze penale. De aceea, justificarea rolului său constituțional consacrat de art. 131 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia, „*În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor*”, îl obligă pe procuror să aibă un rol activ pentru aflarea adevărului și lămurirea cauzei sub toate aspectele în vederea unei juste soluționări a acesteia, prin aceasta înțelegându-se și obligația ca, odată finalizată urmărirea penală, să procedeze fie la sesizarea instanței de judecată, fie la dispunerea unei soluții de netrimitere în judecată. Faptul că parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată presupune o funcționare organizatorică de sistem ce permite desfășurarea activității procurorilor în lumina principiului subordonării ierarhice și nu impietează asupra exercitării atribuțiilor Ministerului Public prin procurori constituiți, în parchete, **în condițiile legii**, pentru că și principiul legalității este unul din cele trei mari principii ce guvernează activitatea acestora.

În sfârșit, se mai poate constata că prevederile legale criticate sunt norme de procedură pe care legiuitorul are deplina libertate de a le reglementa în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2) potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

În concluzie, având în vedere argumentele de mai sus, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și urmează a fi respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Doina Pop și Ioan Vasile Prună în Dosarul nr. 4.261/100/2013 al Tribunalului Maramureș — Secția penală și constată că dispozițiile art. XXIV alin. (5) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 100

din 27 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și art. 21¹
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean — președinte
 Valer Dorneanu — judecător
 Toni Greblă — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător
 Mona-Maria Pivniceru — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și art. 21¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din Rebreă, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 293/39/2013 al Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 752D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 293/39/2013, **Curtea de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și art. 21¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare formulate împotriva încheierii prin care i s-a respins cererea de reducere/scutire a taxei judiciare de timbru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că accesul liber la justiție al unei societăți comerciale este îngădit prin dispozițiile de lege criticate. Arată că, în situația în care unei societăți comerciale îi sunt poprite conturile, aceasta se află în imposibilitatea achitării taxei judiciare de timbru, ceea ce echivalează cu o îngădire a accesului liber la justiție.

Curtea de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, pe de-o parte, nicio dispoziție constituțională nu garantează accesul gratuit la

justiție, iar, pe de altă parte, atunci când se pune problema protejării unor drepturi concurente, în speță dreptul de acces la justiție, legea prevede suficiente mijloace de protecție, astfel ca dreptul să nu devină pur formal. Sub un alt aspect, arată că, în cadrul controlului de constituționalitate, nu se poate aprecia impactul pe care un anumit text de lege îl poate avea asupra unor situații excepționale și nici nu se poate deduce neconstituționalitatea exclusiv din analiza unor împrejurări particulare, specifice unui număr restrâns de situații, pentru acestea găsirea de remedii juridice fiind în sarcina instanței de judecată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 21 și art. 21¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins:

— Art. 21: „(1) *Persoanele fizice pot beneficia de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008.*

(2) *Instanța acordă persoanelor juridice, la cerere, facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești, în următoarele situații:*

a) *cuantumul taxei reprezintă mai mult de 10% din media venitului net pe ultimele 3 luni de activitate;*

b) *plata integrală a taxei, potrivit art. 20, nu este posibilă deoarece persoana juridică se află în curs de lichidare sau dizolvare ori bunurile acesteia sunt, în condițiile legii, indisponibilizate.*

(3) *În mod excepțional, instanța poate acorda persoanelor juridice reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în alte cazuri în care apreciază, față de*

datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, că plata taxei de timbru, la valoarea datorată, ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a persoanei juridice.

(4) Reducerea taxei de timbru poate fi acordată separat sau, după caz, împreună cu eșalonarea sau amânarea plății.”;

— Art. 21¹: „(1) Pentru soluționarea cererii de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, instanța poate solicita orice lămuriri și dovezi părții sau informații scrise autorităților competente.

(2) Asupra cererii de acordare a facilităților la plata taxei de timbru instanța se pronunță fără citare, prin încheiere motivată dată în camera de consiliu. Încheierea se comunică solicitantului și părții adverse, dacă este cazul.

(3) Împotriva încheierii, părțile interesate pot formula cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii.

(4) Cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, instanța pronunțându-se prin încheiere irevocabilă.”

Potrivit art. 58 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, se abrogă Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru. De asemenea, potrivit art. 55 din ordonanță, „Pentru cererile și acțiunile introduse până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, timbrul judiciar se aplică, respectiv taxele judiciare de timbru se stabilesc și se plătesc în cuantumul prevăzut de legea în vigoare la data introducerii lor”.

Astfel, Curtea constată că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc efecte juridice, fiind în continuare aplicabile cauzei. Astfel, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea are competența de a controla constituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din Rebreă, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 293/39/2013 al Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 21 și art. 21¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate, statuând că acestea sunt constituționale. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 657 din 11 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 17 iunie 2010, a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit Constituției, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

De asemenea, Curtea observă că, potrivit art. 21 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, în cazul persoanelor juridice, instanța poate acorda, la cerere, „facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești”, în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege, iar potrivit alin. (3), „În mod excepțional, instanța poate acorda persoanelor juridice reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în alte cazuri în care apreciază, față de datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, că plata taxei de timbru, la valoarea datorată, ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a persoanei juridice”.

Astfel, Curtea constată că, deși persoanele juridice nu pot beneficia de scutirea de plata taxei de timbru, precum persoanele fizice, acestea pot beneficia de alte facilități legale, ce constau în reducerea cuantumului taxei de timbru, eșalonarea sau amânarea plății acesteia.

De altfel, Curtea observă din încheierea de sesizare că în speța de față este vorba de un cuantum foarte mic al taxei judiciare de timbru — 10 lei — a cărei plată nu se poate transforma într-o îngrădire a liberului acces la justiție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 144

din 18 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 15.475/318/2011 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 495D/2013 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că autoarea excepției de neconstituționalitate a transmis la dosar note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate. Arată că legiuitorul este competent să instituie regulile desfășurării procesului, judecătorul având obligația de a veghea la respectarea principiilor care guvernează procedura jurisdicțională, printre acestea numărându-se și asigurarea dreptului la apărare. Precizează, de asemenea, că, potrivit art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 51/1995, profesia de avocat se exercită numai de avocații înscrși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, iar constituirea și funcționarea de barouri în afara Uniunii Naționale a Barourilor din România sunt interzise, actele de constituire și de înregistrare ale acestora fiind nule de drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 iulie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 15.475/318/2011, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Cornelia Lupu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului introdus împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea acesteia de obligare a statului român la plata de daune morale ca urmare a supunerii la tratamente inumane și degradante.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat limitează dreptul la un proces echitabil, întrucât dă instanței civile posibilitatea să verifice aspecte ce revin instanței penale, aceasta din urmă având competența de a aprecia dacă exercitarea activităților specifice unei profesii, în speță cea de avocat, constituie infrațiune. Arată că dreptul la un proces echitabil presupune, printre altele, respectarea drepturilor fundamentale ale omului, soluționarea cauzei de instanța competentă, respectarea principiului securității raporturilor juridice, egalitatea armelor în proces. În baza textului criticat, instanța civilă analizează legalitatea și temeinicia probelor administrate în dovedirea calității de reprezentant a avocatului. Susține, totodată, că dreptul la un proces echitabil este limitat de dispozițiile textului de lege criticat prin faptul că instanța civilă nu respectă autoritatea de lucru judecat a hotărârilor pronunțate în materie penală cu privire la fapta de exercitare fără drept a profesiei de avocat de către avocații înscrși în barourile înființate „în baza Încheierii Judecătorei Târgu-Jiu din 30 iulie 2003”, prin care a dobândit personalitate juridică și a fost înscrisă în registrul special al asociațiilor și fundațiilor Filiala Bălești Gorj a Asociației „Figaro Potra”, constituită în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, prin hotărârea adunării generale a Asociației „Figaro Potra” din Alba Iulia.

Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă apreciază că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție, arătând că, în concepția legiuitorului, avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, profesia de avocat putând fi exercitată de un corp selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. Or, verificarea de către toate instanțele de judecată a calității de reprezentant a unei persoane care se prezintă ca avocat reflectă grija legiuitorului de a asigura un serviciu de calitate și constituie o garanție legală stabilită în sensul ocrotirii tuturor participanților la realizarea justiției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise transmise de autoarea excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, care au următoarea redactare: „*Instanțele sunt obligate să verifice și să se pronunțe asupra calității de reprezentant al unei persoane care se prezintă ca avocat, exercitând acte specifice acestei profesii și folosind însemnele profesiei de avocat.*”

În opinia autoarei excepției, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție care consacră dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la obiectul excepției, Curtea observă că, deși textul de lege criticat se referă la *calitatea de reprezentant al unei persoane care se prezintă ca avocat*, este evident că nu este vorba despre reprezentantul „unei persoane care se prezintă ca avocat”, așa cum s-ar înțelege din folosirea greșită a acordului gramatical, ci, în mod logic, textul are în vedere „*calitatea de reprezentant a unei persoane care se prezintă ca avocat*”. Aceasta este, însă, o eroare materială care nu afectează constituționalitatea conținutului normativ al textului de lege supus controlului de constituționalitate.

II. În continuare, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat limitează dreptul la un proces echitabil, deoarece ar da instanței civile posibilitatea să verifice aspecte ce revin competenței instanței penale, doar aceasta din urmă având dreptul să aprecieze dacă exercitarea activităților specifice unei profesii, în speță cea de avocat, constituie infracțiune.

Cu privire la această critică, Curtea reține că, în realitate, instanța care va face aplicarea art. 26 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, indiferent de materia în care aceasta este specializată — fie că este civilă sau penală, de contencios administrativ sau fiscal, de litigii de muncă și asigurări sociale ori de dreptul familiei — nu se va pronunța cu privire la săvârșirea infracțiunii de exercitare fără drept a profesiei de avocat de către persoana care pretinde că ar avea calitatea de reprezentant al uneia dintre părțile dintr-un proces. Instanța nu va face altceva decât să se asigure că partea reprezentată beneficiază de o apărare adecvată, realizată de o persoană calificată în domeniu, a cărei calitate de avocat este obținută în condițiile legii și recunoscută ca atare, cu respectarea exigențelor impuse pentru accederea în profesia de avocat stabilite prin Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

Aspectele referitoare la existența infracțiunii, stabilirea faptului că aceasta a fost săvârșită de cel acuzat și aprecierea vinovăției acestuia pot forma, eventual, obiectul unui proces penal distinct, supus, la rândul său, exigențelor dreptului la un proces echitabil impuse de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, nu se pune problema ca o instanță civilă să pronunțe o hotărâre prin care să stabilească dacă o persoană este vinovată sau nu de săvârșirea unei infracțiuni, astfel că nu se poate avea în vedere o eventuală încălcare a dreptului la un proces echitabil, în condițiile în care nu există nicio încălcare a regulilor procedurale referitoare la competența materială a instanțelor.

Dimpotrivă, textul de lege criticat oferă instanțelor de judecată cadrul legal pentru a veghea ca desfășurarea fiecărui proces, indiferent de ramura de drept în care acesta a fost declanșat, să aibă loc cu respectarea dreptului la apărare, garanție a dreptului la un proces echitabil. Prin aplicarea prevederilor de lege supuse controlului de constituționalitate în

cauza de față, instanțele se asigură că dreptul menționat va fi materializat printr-un act profesional de calitate, apt să confere eficiență și efectivitate dreptului la apărare. Cu alte cuvinte, grație textului de lege criticat, instanța dispune de un cadru procedural optim care îi permite să depună diligențele necesare pentru ca persoana reprezentată, parte în proces, să aibă asigurat dreptul la apărare. Acesta este, așadar, unul dintre mecanismele prin care legiuitorul a înțeles să dea eficacitate — în cadrul oricărui proces — prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora dreptul la apărare este garantat.

De altfel, ținând cont de prevederile art. 2 alin. (3) și art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, potrivit cărora „*judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii*”, chiar Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că „se impune ca organele judiciare să ia nu numai măsurile necesare asigurării apărării învinutului sau inculpatului în procesul penal, atunci când aceasta este obligatorie, potrivit legii, ci și să observe ca asistența juridică să fie acordată de o persoană care a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, pentru că, altfel, asistența juridică acordată echivalează cu o lipsă de apărare” (a se vedea Decizia nr. XXVII din 16 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 14 noiembrie 2007, pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la efectele asistării sau reprezentării părților în cadrul procesului penal de persoane care nu au dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995). Cu acel prilej, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că „asistența juridică acordată în procesul penal unui inculpat sau învinuit de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, echivalează cu lipsa de apărare a acestuia”. În motivarea acestei decizii, instanța supremă a reținut următoarele: „corelativ cu dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la asigurarea dreptului la apărare pentru învinuit sau inculpat, pe întreg parcursul procesului penal, precum și la caracterul absolut al nulității de care sunt lovite actele îndeplinite în lipsa apărătorului atunci când prezența și asistența juridică ce trebuie acordate de acesta sunt obligatorii, potrivit legii, prin Legea nr. 51/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, sunt reglementate condițiile exercitării profesiei de avocat”. Totodată, Înalta Curte a observat că, de vreme ce dispozițiile Legii nr. 51/1995 — care are „caracter de lege specială cu privire la modul de exercitare a profesiei de avocat, conțin anumite cerințe imperative, este de la sine înțeles că nu este posibilă îndeplinirea unei asemenea profesii în afara cadrului instituționalizat de acea lege”.

În același sens, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa, reprezentată de Decizia nr. 150 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 11 martie 2009, și Decizia nr. 195 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 14 iunie 2004, că atunci când, garantând dreptul la apărare, Constituția prevede, în art. 24 alin. (2), că în timpul procesului părțile au dreptul la asistența unui avocat, înțelege prin aceasta o persoană care a dobândit calitatea de avocat în condițiile prevăzute prin lege. Curtea a statuat că se instituie astfel „o puternică garanție care previne desfășurarea unor activități de asistență juridică de către persoane necalificate și care scapă controlului profesional al barourilor de avocați” (Decizia nr. 66 din 21 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 5 decembrie 1996). Curtea Constituțională a remarcat că, în concepția legiuitorului, avocatura este un serviciu public, care este organizat și

funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. Scopul unei asemenea opțiuni a legiuitorului îl reprezintă asigurarea unei asistențe juridice calificate, cei care doresc să practice profesia de avocat fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta. În acest sens, Curtea a observat că astfel se explică de ce condițiile de organizare și exercitare a profesiei de avocat sunt prevăzute într-o lege specială.

Totodată, prin Decizia nr. 806 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 17 ianuarie 2007, Curtea Constituțională a reținut că, „deși avocatura este o profesie liberală și independentă, exercitarea sa trebuie să se desfășoare într-un cadru organizat, în conformitate cu reguli prestabilite, a căror respectare trebuie asigurată inclusiv prin aplicarea unor măsuri coercitive, rațiuni care au impus constituirea unor structuri organizatorice unitare și prohibirea constituirii în paralel a altor structuri destinate practicării aceleiași activități, fără suport legal.”

De asemenea, prin Decizia nr. 321 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 3 decembrie 2004, Curtea a observat că organizarea exercitării prin lege a profesiei de avocat, ca de altfel a oricărei altei activități ce prezintă interes pentru societate, este firească și necesară, în vederea stabilirii competenței, a mijloacelor și a modului în care se poate exercita această profesie, precum și a limitelor dincolo de care s-ar încălca drepturile altor persoane sau categorii profesionale. De asemenea, Curtea a reținut, prin aceeași decizie, că, la fel ca în cazul reglementărilor specifice altor profesii, cum ar fi cele ale notarilor, medicilor sau experților, legea menționată este menită „să apere libera exercitare a profesiei de avocat de concurența nelegitimă din partea unor persoane sau structuri situate în afara cadrului legal și, pe de altă parte, să asigure dreptul la apărare al persoanelor care apelează la serviciul avocațial pe calea garanțiilor oferite de organizarea și exercitarea acestei profesii, în limitele stabilite de lege”. Curtea Constituțională a apreciat, în acest sens, că „reglementarea prin lege a obligativității examenului de admitere și a examenului de definitivare în profesia de avocat, a posibilității de a urma Institutul Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților, ca și stabilirea unei anumite experiențe profesionale pentru a putea pune concluzii la instanțele superioare, constituie garanțiile exercitării corespunzătoare a acestei activități de interes public”.

III. În ce privește susținerile autoarei excepției în sensul că, în vederea îndeplinirii obligației instituite prin textul de lege criticat, analizarea de către instanțe a deciziilor de primire în profesie se realizează fără a se administra probe cu privire la legalitatea „Barourilor tradiționale”, instanțele refuzând să emită

o adresă către „Baroul autointitulat tradițional pentru a depune la dosarul cauzei în copie actele de înființare și în lipsa citării Baroului Gorj care a emis deciziile de primire în profesie supuse analizării”, Curtea constată că reprezintă chestiuni de aplicare a prevederilor legale la speța concretă, care nu se pot constitui în veritabile critici de neconstituționalitate.

IV. De altfel, Curtea observă că este improprie invocarea încălcării dreptului la un proces echitabil din perspectiva învederată de autoarea excepției. Această constatare rezultă din împrejurările de fapt ale cauzei. Astfel, într-o serie de procese, autoarea excepției, membru al „Baroului Gorj” înființat de Filiala Bălești Gorj a Asociației „Figaro Potra”, și-a asumat obligația de a reprezenta, în calitate de avocat, una dintre părți. În virtutea textului de lege criticat, instanțele au procedat la verificarea calității sale de reprezentant. În urma acestei operațiuni, instanțele au constatat lipsa calității de avocat a acesteia, ținând seama de prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, potrivit căreia „profesia de avocat se exercită numai de avocații înscriși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România”, și de cele ale art. 1 alin. (3) din aceeași lege, care interzic constituirea și funcționarea de barouri în afara Uniunii Naționale a Barourilor din România.

În acest context, autoarea excepției a declanșat un proces — în cadrul căruia a ridicat, în calea de atac a recursului, prezenta excepție de neconstituționalitate — proces al cărui obiect l-a constituit soluționarea unei cereri de obligare a statului român la plata de daune morale în cuantum de 100.000 euro ca urmare a supunerii sale la tratamente inumane și degradante, care, în opinia sa, au constat, în esență, în șicanele generate de ridicarea de către alți avocați, apărători aleși ai părților adverse celor pe care autoarea excepției intenționa să le reprezinte, a excepției lipsei calității sale de reprezentant, potrivit art. 68 alin. (1) din Codul de procedură civilă din 1865. Autoarea excepției a pretins că, în acest mod, precum și prin insultele care i-au fost aduse de către aceștia în sălile de judecată i-a fost lezat dreptul la imagine și reputație.

Curtea reține că autoarea excepției nu invocă încălcarea dreptului la un proces echitabil cu referire la normele procedurale aplicabile soluționării procesului în cadrul căruia este în mod personal reclamantă, ci din perspectiva aplicării textului de lege criticat în alte procese, respectiv în cele în care i s-a opus excepția lipsei calității de reprezentant. Or, într-o asemenea situație, nu se poate reține existența interesului invocării, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil prin prisma interesului părții pe care intenționa să o reprezinte într-un alt proces.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 15.475/318/2011 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea alocării sumei necesare Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru contractarea și implementarea unui proiect necontractat din fondurile Programului PHARE 2006 Anvelopă nealocată

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE, aprobată prin Legea nr. 31/2010,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă alocarea sumei de 1.570 mii lei necesare pentru contractarea și implementarea proiectului necontractat din fondurile Programului PHARE 2006 Anvelopă nealocată, PHARE 2006/018-147.05.01 „Îmbunătățirea capacității de autorizare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activității Nucleare (CNCAN) în contextul tehnicilor noi utilizate în aplicațiile medicale” — proiect de asistență tehnică, destinat achizițiilor de servicii pentru elaborare de norme, reglementări, ghiduri, pentru instruirea personalului CNCAN și a utilizatorilor acceleratoarelor liniare, respectiv fizicieni medicali din spitale, pentru care Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare are calitatea de autoritate de implementare și beneficiar.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se suportă integral din bugetul Secretariatului General al Guvernului aprobat pe anul 2014 pentru Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare

la titlul „Alte transferuri”, alineatul „Programe PHARE și alte programe cu finanțare nerambursabilă”.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 alin. (1) include taxa pe valoarea adăugată și alte cheltuieli potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE, aprobată prin Legea nr. 31/2010.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 236/2013 privind aprobarea sumelor necesare Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE 2006 Anvelopă nealocată și ale Programului PHARE 2006 Securitate nucleară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 15 mai 2013.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Vlad Ștefan Stoica

Președintele Comisiei Naționale
pentru Controlul Activităților Nucleare,
Constantin Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu

p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul fondurilor europene,
Eugen Orlando Teodorovici

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Programului de acțiuni pe anul 2014 privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic la construcțiile cu destinație de locuință multietajate, încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic și care prezintă pericol public

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată și al art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă „Programul de acțiuni pe anul 2014 privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic la construcțiile cu destinația de locuință multietajate, încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic și care prezintă pericol public”, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Acțiunile pentru proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție la construcțiile prevăzute în anexă se finanțează potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 30 aprilie 2014.
Nr. 353.

ANEXĂ

**PROGRAMUL DE ACȚIUNI PE ANUL 2014
privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru reducerea
riscului seismic la construcțiile cu destinația de locuință multietajate,
încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic
și care prezintă pericol public**

A. Execuție lucrări de intervenție

**A.1. Clădiri cu lucrări de consolidare cu contracte în curs de execuție
la 1 ianuarie 2014**

A.1.1. Municipiul București

Caracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,30g^*$)

Nr. crt.	Adresă imobil	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. ap.	Arie desfășurată (mp)
1	Str. Nicolae Iorga nr. 31, sectorul 1	1936	S+P+5E	19	1.720
2	Bd. Schitu Măgureanu nr. 19, sectorul 1	1930	S+P+6E+M	14	2.970
3	Str. Ion Câmpineanu nr. 9, sectorul 1	1937	S+P+6E+M	17	1.870
4	Str. Boteanu nr. 3A-3B, sectorul 1	1935	S+P+8E+M	90	10.593
		1936	S+P+7E		
5	Str. Ion Brezoianu nr. 38, sectorul 1	1935	S+P+5E	9	1.542
6	Bd. Dacia nr. 85, sectorul 2	1935	S+P+5E	11	1.981
7	Str. Pictor Luchian nr. 12C, sectorul 2	1933	S+P+4E+M	11	864
8	Calea Moșilor nr. 96, sectorul 2	1900	S+P+5E+M	11	1.803

A.1.2. Orașul Hârșova, județul ConstanțaCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,20g^*$)

Nr. crt.	Adresă imobil	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. ap.	Arie desfășurată (mp)
1	Str. Plantelor nr. 33, bloc P1	1968	S+P+4E	60	3.390

A.1.3. Municipiul Sfântu Gheorghe, județul CovasnaCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,20g^*$)

Nr. crt.	Adresă imobil	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. ap.	Arie desfășurată (mp)
1	Str. Dealului nr. 11, bloc 25	1976	P+10E	69	5.952

A.1.4. Municipiul Roman, județul NeamțCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,40g^*$)

Nr. crt.	Adresă imobil	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. ap.	Arie desfășurată (mp)
1	Str. N. Titulescu nr. 3	1963	S+P+4E	45	2.960

A.1.5. Municipiul Tulcea, județul TulceaCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,25g^*$)

Nr. crt.	Adresă imobil	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. ap.	Arie desfășurată (mp)
1	Str. Isacței Bloc I 3	1962	P+4E	30	2.905
2	Str. Isacței Bloc I 4	1962	P+4E	30	2.905

A.2. Clădiri la care urmează să se organizeze, în condițiile legii, contractarea execuției lucrărilor de consolidare**A.2.1. Municipiul București**Caracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,30g^*$)

Nr. crt.	Adresă imobil	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. ap.	Arie desfășurată (mp)
1	Calea Victoriei nr. 101 corp A+B, sectorul 1	1938	S+P+10E	95	7.572
2	Bd. N. Bălcescu nr. 32—34, sectorul 1	1935	S+P+9E	45	6.996
3	Str. Știrbei Vodă nr. 20, sectorul 1	1935	S+P+6E+M	33	4.250
4	Str. Speranței nr. 24, sectorul 2	1940	S+P+6E	11	1.600
5	Calea Victoriei nr. 2—4, sectorul 3	1928	S+P+8E	72	11.782
6	Str. Eforiei nr. 8, sectorul 5	1940	S+P+8E+M	58	5.917
7	Bd. M. Kogălniceanu nr. 30, corp A+B, sectorul 5	1922	S+P+4E+M S+P+2E+M	37	4.501

B. Proiectare lucrări de consolidare**B.1. Municipiul Bacău, județul Bacău**Caracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,35g^*$)

Nr. crt.	Adresă imobil	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. ap.	Arie desfășurată (mp)
1	Str. Mărășești nr. 10	1961	P+4E	63	9.375

B.2. Municipiul Ploiești, județul PrahovaCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,35g^*$)

Nr. crt.	Adresă imobil	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. ap.	Arie desfășurată (mp)
1	Str. Târnava nr. 4, bl. A4	1962	P+4E	60	4.287

*) Valori de calcul cuprinse în harta de „zonare a teritoriului României” din Codul de proiectare seismică P100-1/2013, în care:

a_g = accelerația orizontală a pământului pentru IMR = 225 ani și 20% probabilitatea de depășire în 50 de ani (intervalul mediu de recurență de referință al acțiunii seismice).

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 150/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Interministerial de Avizare Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 150/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Interministerial de Avizare Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 11 martie 2010, cu modificările ulterioare,

după poziția nr. 13 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 14, cu următorul cuprins:

„14. Reprezentantul Departamentului pentru ape, păduri și piscicultură — membru”.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Attila Korodi
Ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură,
Adriana Doina Pană
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 30 aprilie 2014.
Nr. 364.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 56 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 56 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Suharău” la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 și 692 bis din 20 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la poziția nr. 4, coloana 4 va avea următorul cuprins: „L = 2.871 m, suprafață = 24.571 mp”, coloana 6 va avea următorul cuprins: „4.346.303,41 lei”,

iar coloana 7 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al comunei Suharău, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 8/27.02.2014, Carte funciară nr. 50634, nr. 50635, nr. 50640, nr. 50642 și nr. 50644.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 6 mai 2014.
Nr. 377.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

